

tijstu, o umni živinoreji, sadjarstvu, zraven pa nas prigovarjata k snagi in k redu. Ošabnosti in prepričila tva dva Kunštiča ne poznata. Njihov pregovor je: „Preprin v sovrašto je iz pekla, ljubezen je od Boga.“ O kako bi mi bili srečni, ko bi naš župnik Gomilšek se res hotel po teh dveh gospodih ravnati! Obadva pomagata kmetom tudi z denarji, vi Gomilšek nas pa samo gulite. Bernja je prepovedana ter plačujemo Vas v davkarjah, ali vedno nas nadlegujete za bernjo kakor kak ekskutor ter pravite, da bode to za petečne maše za lepo vreme. Tone, Tone, kako pa mašo berete, ko nam toča vse pobije, tako da nas boste res spravili na beraško palico. Vi imate velikansko stanovanje za tri kmetiske familije, vrt, njive, travnike, gozdove in vingrad, pa — brez otrok. Vsak mesec še iz davkarje mastno plačo iz naših žuljev, in vsak dan za pol ure maše še dve kronci. Za Boga svetega. Ni zastonj rekel pred 3 tedni neki kmet: Skoro se bomo našega fajmoštra sramovali, tako nas beračijo in spravili nas še bodo ob vero.

Iz Črne na Koroškem. Dragi „Štajerc“, prosim Te za malo prostora v Tvojem cenjenem listu, da Ti naznanim, kaj se tukaj pri nas godi. Posebno v letošnjem pustu so naši klerikalci dobro napredovali. Kolikor neumnosti sami ne napravijo, pomagajo jim to še drugi. Po želji tukajšnjih klerikalcev, so prišli namreč igralci iz Globasnice dne 22. srečana l. l. torej v soboto zvečer in v nedeljo popoldne so igrali. Takšni igri jaz pač pravim, da ni vredna piščavega orha. So pač denarjev potrebovali za pust in so bili lakomni na tiste svitke kronice, ki si jih ruderji s trudem pridelajo. Pa so se zmotili! Svetujemo vam, ostanite rajši doma, mislim da imate tudi dosti dela, kakor da bi prišli večkrat take neumnosti in bedarije uganjeti; takšne igre pač niso vredne počenega groša. Je bilo pač veliko lepši na veselici, ki so jo predile tukajšne gospe z imenom „Damenkränzchen“ in tudi vstopnina ni bila tak visoka, pa so vendar dobole lepo sveto denarcev, katerih čisti dobiček so nekaj darovale za občinske reweže in požarni brambi, zakar jim gre čast; tudi za nove orgle so darovale za našo farno cerkev. Nadalje se je uredila postava za gostilne naše vasi. Zavoljo večkratnih tepežev in nočnih nemirov smejo biti gostilne odprte samo do desete ure zvečer. Gostilnari, ki se ne bojo ravnali po tem ukazu, bojo ostro kaznovani. Seveda to jih ni všeč! Torej kar je črno, je pač črno in gliba vključno štriba; klerikalci vedno pravijo, da so njih početja na katoliški podlagi. Vprašam vas, ali je to tudi na katoliški podlagi? Tih opazovalec.

Gutenstein. Dragi „Štajerc!“ Moram ti naznani, da smo že večkrat čitali v časopisih, da je naš Grafenauer, drž. poslanec, bil odlikovan z zlatim križečem, in smo si mislili, kako da se sveti ta križec. Nismo vedeli zakaj da ga je dobil in zdaj smo videli, da ga nima; mislimo da ga je kdo ima, ga tudi lahko pokaže. Dne 8. marca je bil tukaj v Guštajnu v gostilni p. d. Tirolcu zbor in je prišel g. Grafenauer kot državni poslanec nam povedati, kaj da se v državem zboru godi. Mož nam je povedal, da je tudi on glasoval za avstro-ogrsko zvezo, kjer drugače ni moglo biti (?) in nam razlagal, kakšni „dobiček“ ima Avstrija od tega. Hvalil se je, da je on prordil z svojim predlogom za znižanje davka na sladkor (kar je laž!). Potem nam je povedal, da on resnično zna orgle delati; pa saj je prav, da jih zna, kjer se jih je izdušil; on orgle, drugi pa kaj drugače, vse eden obrt bi imeli premalo dela ali zasluga. Morebiti si je mislil, da si bomo kar pri njem orgle naročali. Tudi delavce je precej povabil, da on se jim (nam) ne bo priklanjal, da toliko je on že, da se mu ni treba priklanjati; pa mi mislimo, da mi tudi ne potrebujemo njegovega priklanjanja, pa tudi ne njegovega hvalisanja. Vse je bilo veliko več hvale, kakor resnice. Kar nam je razlagal, se je samo hvalil; ko že ni mogel dalje, je rekel, da v 30 letih bo že boljše! .

Slovenji Plajberk. Nad vse zanimiva in črez dve leti tekoča pravda zaradi Jurjovcove hiše je zdaj končana, pač ne v čast Gregor Maurerju oziroma njegovemu zastopniku dr. Brejcu. Veste,

draghi bralci „Štajerca“, bilo je pa tako-le: Preje omenjeni g. Maurer je imel svojo hišo; ker pa ni znal gospodariti, zapel je kmalu „boben“ in hiše ni bilo več. Ali čeprav je mož precej učen (to se mu vidi na prvi pogled, ker nosi za ušesom svinčnik in iz žepa mu pa moli „colstob“) vendar je misil postati še enkrat kmet; zato je šel kupovat od Ane Maurer vlg. Jurjove hišo. Ali ker mu jo pa ni bila koj volje prodati, začel je in vložil tožbo in potem se je pa začel pravdati. Seveda mu je pomagala celo prvaška banda, na čelu ji celo župan, ali klerikalci so imeli smolo! Postava namreč pravi, da mladoletnim otrokom se ne sme nič vzeti, ker je mati vdova. Mož ki je že marsikat učinil, kar se ne strinja s krščanskim življenjem, pa stoji v prvih vrstah klerikalne armade! Klerikalna stranka je pa lahko ponosna na takega — „patriota“. Čudno se nam pa zdi, da se je zavzemal za to pravdo tudi njegov oče, čeprav mu glava že k tloni sili, in bo že kmalu trikrat „majoren“, ali pamet ga pa še ni srečala. Boljši bi storil, ko bi povedal svojemu sinu, da je — „zatiranje udov in sirot“ vnebovpijoči greh. Zdaj se pa poprašuje, kdo bo plačal stroške, ki so narasli čez 3000 kron vseled pravdanja? No, pa saj dr. Brejco ne računa „veliko“... Nekteri pravijo, da boste plačali polovico naš bogati župan, ki je imel tudi prste zraven ...

Iz Amerike. 16. srečana 1908. Drago mi uredništvo „Štajerca“! Napisal sem Vam moj dopis z željo, da ga natisnete v svarilo mojih rojakov v širni Avstriji, kateri so namenjeni potovati v Ameriko. K temu me je dovedel dopis Vašega cenj. lista št. 5. „Izseljevanje v Parano“. Dopisnik se jako moti, da bi zadostovalo za osnovanje kmetijstva 1000—2000 kron premoženja; kakor me večletne skušnje podučujejo, se rabi za omenjeni začetek najmanj 2000 dolarjev, to je 10 000 K, ako hoče v Paramikmetijstvo začeti. Zemlja je sicer po ceni, kakor piše dopisnik, a zemlja je divja, neobdelana, s panjovanjem in ternjem obraščena; manj kot 160 akrov se navadno ne proda in to sveto treba v 5 letnih obrokih plačati. Manjši kmetijstvo tudi ni vredno začeti, ker se ne izplača. Ako si hoče naseljenec enako kmetijo osnovati, stane „mesinarija“, to je orodje, konji, za silo stanovanje, itd mi je še zgoraj omenjena sveta prekratka. Nadalje svarim mi ljube rojake, da ne potujejo v Kanado, (Nord. Amer.) ker tam se jim ista priložnost ponuja; zemlja na razpolago in jako po ceni, a s praznimi rokami zopet ne gre. Ker sem o večih slučajih podučen, naj vam navedem le enega: Moj najbližnji sosed, zapeljan po agentih, šel je pred 3. meseci v Kanado, načajoc se naglega napredka in bogatstva; prodal je svojo hišo pod pogojem, da sme še njegova družina za 3 meseca v nje stanovati; za hišo dobil je 4000 kron in s temi je poskusil svojo srečo. Po preteklu enega meseca piše nazaj žalostno pismo, da bi bil kupec njegove hiše tako dober, da mu hišo nazaj prepusti; če se njega ne more smiliti, naj se smili njegove družine, da tam si on nikar ne more s svojimi kronami nobene kmetije osnovati, da prej ko si divji svet obdeli in kupi potrebitno orodje, konje in stanovanje, bi rabil najmanj 2000 dolarjev, to je 10.000 kron. Nadalje svarim moje rojake, naj se letos nobeden nikakor ne da preslepi agentom in se podati v Ameriko, naj si bo v kateri kraj hoče. Kajti v Ameriki imamo letos slabe čase. Temu dokaz je, da se ljudstvo trumoma vrača v svojo domovino, to pa ker večinoma vsa podjetja počivajo, toraj ni dela in ni jela. Veliko je tukaj takih revežov, ki bi radi šli v svojo domovino in ne morejo, ker ne dopuščajo denarne razmere. To za prevdarek mojim rojakom v milji domovini. Konečno želim tebi, ljubi „Štajerc“, veliko napredka, mnogo naročnikov in predplačnikov!

Vaše delo bode blagoslovil Bog,
Ob času rešil Vas bo tuš nadlog
A hudo treba se boriti,
Če hočte se osvoboditi!

John Debelak, vaš naročnik.

Novice. Dva velepomembna shoda.

Preteklo nedeljo sta se vršila na Rogashki in Slatini in v Mestinju dva velepomembna

shoda napredne naše stranke, ki razsvetljujeta bengalično dejanski položaj na Sp. Štajerskem. Dokazujeta nam nameč, da so prvaške stranke „velike“ le vsled svojega grdega nasilja, da je ljudstvo do dnu srca nezadovoljno s svojimi prvaškimi poslanci in da je revščina ljudstva prišla do vrhunca. Obadva shoda sta sprejela skoraj ednoglasno sledeče rezolucije:

Nezaupnica posl. dr. Korošcu.

Mi danes zbrani kmetje Šmarskega okraja izrekamo našemu državnemu poslancu g. dr. Antonu Korošcu našo nezadovoljnost in za v bodoči naše nezaupanje. Gospod poslanec je po točni škodi na shodu v St. Petru na Med. selu javno trdil, da je na Dunaju toliko denarja in da se more vsakemu po toči ali povodnji prizadeta škoda od vlade poravnati in da je to že dosegel.

Sedaj pa so pomilovanja vredni poškodovanci ali niti ali pa smešno male podpore dobili, medtem ko so poškodovanci v drugih spodnještajerskih okraji dobili lepo podporo.

Ta rezolucija, ki izreka dr. Korošcu v njegovem lastnem volilnem okraju polnoma nezaupanje, se je sprejela v gostilni „pri pošti“ v Rog. Slatini od okoli 300 kmetov ednoglasno, v gostilni g. Smeha v Mestinju pa od čez 300 kmetov z vsemi proti 6. glasovi. Pomisliti pa je, da je bilo na obih shodih prav veliko klerikalnih zvezarjev, ki so sami proti Korošcu glasovali. V Mestinju je najmanje 150 klerikalnih kmetov in kaplana Korošcu nezaupnico izreklo! To da misliti... Ali Korošec se zanesе na svoje farovže in ne bode to storil, kar bi drugi pošteni poslanci v takem slučaju storili... Ali naprej!

Gled podpor vsled toče

se je sprejelo na obih shodih ednoglasno tole rezolucijo: »Mi v velikem številu zbrani kmetje odločno protestiramo zoper popolno nezadostno v dostih slučajih celo smešno malo podporo po točni škodi in prosimo c. k. namenskištvo v Gradcu, da nam nemudoma izposluje naši škodi primerno podporo, kakor so isto dobili razni drugi okraji na Spodnjem Štajerju.

Zahajevamo pa tudi, da se podporne komisije ne sestavljajo samovoljno in strankarsko in da se v te pošlejo kmetje našega zaupanja, kateri se naj kakor v drugih slučajih zopravežejo; vinarski instruktor in zaupnike pristojne kmetijske podružnice pa se naj od vlade imenujejo kot udej podporne komisije. Nadalje protestiramo odločno, da se rabijo v slučaju elementarne škode oroniki kot »najbolj merodajni pozivedovalci v strokovnjaki«, ker tem gospodom v pretežni večini manjka potreben kmetički znanje. Vsa čast našim oronikom v izpolnjevanju njih težke službe; — ali po toči prizadetega kmetu še vrhutega na višje povleje z bajonetom dražiti, je pa sramotno znamenje sedanjega veka. Edini naši zaupniki so in ostanjejo pošteni, značajni, zavedni in napredni kmetje.

Ta res prepotrebna rezolucija se je sprejela na obih shodih ednoglasno. Celo najbolj zagrizeni klerikalci so morali zanjo glasovati. Kajti vsak resnično misleči kmet je danes prepričan, da se podporo po toči prizadetim poslancim krije v deli.

Zavarovanje proti nezgodam.

O tej stvari se je sprejelo na obih shodih ednoglasno sledečo rezolucijo: »Danes v velikem številu zbrani kmetje odločno zahtevamo, da se poklicani faktori, v prvi vrsti naši poslanci takoj brez odlokova zato potegujejo, da pride na dnevni red postava o ustanovitvi splošne državne obligatne monopolne zavarovalnice zoper vse nezgode, kakor ogenj, toča, povodenje, mraz, pogin živine itd. Pozivljamo naše poslane, da smatramo to našo zahtevo kot resno in kot zadnji klic, ker mi smo sesti doseganje brezuspešne dostikrat našim zahtevam naravnost nasprotne politike naših poslancev. (avstro-ogrski nagodbni, srbske meje itd.). Zdrame se toraj, vi visoko blagorodni, in ne mislite, da Vas je stradajoči kmet posiljal samo po nezaslužene dijetje v cesarski Beč, — v državno zbornico...«

Brez razlike strank so vse kmetje za uvedbo take zavarovalnice glasovati. Judje naj si iščajo svoje denarje kjerkoli, — kmetski groši naj ostanejo kmetu! V Mestinju pa se je sprejela poleg teh treh še četrta rezolucija, ki se tiče bivšega Šmarskega okrajnega sodnika g. dr. Wagnerja. Ta sodnik je bil mož za ljudstvo in njegov boj proti oderhom je koristil tudi celemu ljudstvu. Ali gotovi zagrizeni gospodje od „narodne stranke“, ki nimajo drugih skrb, nego sodnijska imenovanja, so pričeli

pljuvati na tega moža. Zato je sprejelo čez 300 šmarskih kmetov sledečo rezolucijo:

Za dr. Wagnerja.

Mi danes v zelo obilem številu zbrani kmetje šmarskega okraja odločno protestiramo zoper prednji nastop nekega gospoda iz Celja na shodu »narodne stranke« v Šmarju. Govornik je pričakoval burno odobravjanje, ko je trdil, da smemo biti veseli, da smo se znebili našega okrajnega sodnika g. Wagnerja. Mi pa njemu in vsem, kateri hočejo slišati to trditev enoglasno zanikamo in enkrat za vselej izrečemo: bivši okrajni sodnik v Šmarju g. Hubert Wagner si je svojim postrežljivim uradovanjem, z temeljitimi nasveti v pravnih stvareh, najbolj pa kot brezobziren nasprotnik izselalcev v nemiljive zasluge za šmarski okraj iztekel, zato mu je tudi hvaležen spomin izsesanih kmetov zagovorjen. Brez ozira na narodnost zahavamo mi davek plačuječi v vse druge stanove vzdržujoči kmetje od naših uradnikov, da z nami v domačem jeziku prijazno postopajo, da nam po očetovskem z dobrim svetom na roke gredo in nas pred vsako krivico in ako nam ista ravno od strani kakega mogočnosti preti, z mečem pravosodja juhaško branijo. Vse to in več je spomnil g. okr. sodnik Wagner, — za to čast in slava njegovemu spominu na veke...

Z navdušenjem se je sprejelo to rezolucijo od vseh zbranih kmetov, — niti najčrnejši klerikalci niso proti njej glasovali. S tem padejo vse lažni na prvaške lažnike nazaj!

Shoda sama sta se vršila tako-le: V Rogaski Slatini se je že veliko pred 10. uro zbrala množica, ki je napolnila veliki salon gostilne „pri pošti“. V imenu strankinega vodstva je otvoril urednik Linhart zborovanje ter izvolili so se troje mož v predsedništvo. Prvi je dobil besedo kmet Andrej Drofenig iz Podplata. Ker je zadnji „Föhpos“ pisaril, da hočemo z našimi shodi le ljudi od cerkve odvajati, vprašal je g. Drofenig v začetku govora, je-li že kdo navzoč, ki ni še bil v cerkvi; dejal je, da tisti na gre takoj v cerkev. Ali zbrani so vsi že preje svojo versko dolžnost izpolnili. Potem je razložil govornik vse kravate krivice, ki so se godile pri razdelitvi borih podpor potiči prizadetim posestnikom. Razburjeni medkluci so dokazali, da govori Drofenig ljudstvu iz srca. Res, — pri toliku krivice res ni čuda, da so kmetje do skrajnosti vznemirjeni in da so tudi hudi klerikalci s tem nezadovoljni. Zato so bile tudi vse preje objavljene rezolucije z navdušenjem in ednoglasno sprejete. Na shodu je bilo veliko klerikalcev, ali vsi so glasovali z naprednjaki. Potem je govoril urednik Linhart o nesrečni politiki, ki je naložila kmetu avstro-ogrsko nagodbo, ki hoče odprieti meje itd. Obema govornikoma se je burno, viharno odobravalo in ko je Linhart prosil, naj bodo kmetje v gospodarskem boju edini, so to slovesno obljubili. Kako velika je kmetom prizadeta krivica, kaže dejstvo, da je bilo marsikatero oko pri govorih mokro. Kmetovalec Drofenig je kmutom še natanko razložil, kaj jim je zdaj storiti da si morda vendar še kaj podpore pridobjijo. Nato je govoril še neki delavec o delavskih razmerah. Brez vsake neprilike se je shod potem z „živjo“ klici na napredne kmete in z Zahvalo govornikom zaključil. Na vse strani so se razšli ljudje, ali v srcu jim bodo slišane besede gotovo naprej donele...

Veliko burnejši je bil popoldanski shod v Mestinju. Pod vodstvom nekega Stoklaserja je došlo tudi precej klerikalnih „zvezzarjev“-kmetov, nadalje pa tudi nekaj še zelo mladih članov klerikalnega „izobraževalnega društva“ ter obiskovalcev „socialnega tečaja“. Ti zadnji so hoteli tudi shod motiti, pa so se presneto — zmotili. Shod se je vršil na prostem, ker je bilo v sobah veliko premalo prostora. Najprve so po otvoritvi shoda klerikalci hudo vplili. Na čast održenim posestnikom bodo povedano, da so bili ti mirni; vplili so večidel neki „socialni kurzovec“, kateremu se še ne pozna, je-li bode dobil pod nosom perje ali ščetine, in njegovi prijatelji. No, kmalu so izprevideli, da s svojim vpitjem ne bodo onemogočili shoda. Tudi na tem shodu je govoril kmetovalec Drofenig o krivicah, ki so se godile pri razdeljenju podpor, urednik Linhart pa o nagodbi ter o odprtju mej za tujo živilo. Obema govornikoma se je burno odobravalo in vse rezolucije so bile ednoglasno (le nezaupnica Korošcu proti 6 glasovi, ki so bili pa večidel nevolutili) sprejete. Potem je nastopil še klerikalec g. Stoklaser.

Dalo se mu je besedo, kajti mi nimamo vzroka, da bi komu usta zamašili. Mož si je napisal par besed na listek in povedal, da avstro-ogrsko nagodbo ni za nas škodljiva (?). Seveda so se vse navzoči, celo najhujši klerikalci temu smejali. Stoklaser je pričel potem jecljati, iskal listke po vseh žepih, potem pa šel raje iz odra k svojimi „socialnimi kurzovci“. Z nastopom Stoklaserja še so bili klerikalci popolnoma osmešeni. Povdarjati pa je še nekaj. Klerikalec Stoklaser je povedal, da mu je poslane Korošec sam pisal, da „za sedaj na kakšne podpore niti misliti ni.“ Torej izjavlja Korošec, nadgeneral štajerskih klerikalcev, da ne more in noče ničesar zapodpare storiti. „Gospodar“ pa bode še vedno trdil, da je Korošec največji dobrotnik kmetov... Kmalu potem se je shod brez nemira razšel. Klerikalni „kurzovci“ so odšli žalostno; dobili so pač prepričanje, da so se še premalo naučili, da bi resnico premagali. Bilo jih je prav malo, kajti med shodom je marsikater preje klerikalni kmet predrugal svoje mnenje... Se nekaj o „narodnjakih“. Na shodu je bilo tudi par pristašev „narodne stranke“, ki pa žalibog niso povedali svojega stališča. Bili so raje tiki in se niti ugovarjati niso upali, ko so klerikalci Ježovnika in Robleka sramotili. To pač ni junaska! Pač pa je eden pristašev „narodne stranke“ raje fante na vpitje hujskal. To ni častno!

Tako sta se izvršila ta dva velepomembna napredna shoda. Dokazala sta, da je ljudstvo zdravega prepričanja in da je spravila le najpodlejša gonja Korošca v državnemu zboru. Dokazala sta, da ljudstvo noče več trpeti krivic pri razdelitvi podpor. Dokazala sta, da je grdo bujkanje proti nemškim sodnikom ljudstvu tujo. Dokazala sta, da Korošec noče ničesar glede podpor storiti. Dokazala sta pa tudi, da gre napredna „Štajerčeva“ stranka svojo pot naprej od zmage do zmage...

Iz Spodnje Štajerskega.

Ptujska gospodinjska šola. Zimski tečaj je končan in začel se bode letni tečaj maja ali junija meseca. Ker ta kuhinjska šola ni samo za Ptujski okraj, tedaj opozarjam, da se lahko vsakdo iz cele štajerske dežele udeleži. Kdor želi svojo hčerkovo v ta zavod dati, naj se pravčasno zglasti pri načelniku okrajnega zastopa gosp. Ornig v Ptuji. Plača se na mesec 20 K. Tudi starisi bodo veseli, ko pride dekle domu in nekaj zna. Brigajte se pravočasno, ker korist je le vaša. Pojasnila daje tudi uredništvo „Štajerca“.

Kako se godi našim duhovnikom? No, — slab! Saj se jim je šele pred kratkem plača zvila, ker se jim tako slabo godi, čeprav že gotovo 100 let noben duhovnik ni od lakote umrl... Kako se našim duhovnikom godi? To dokazuje sledeče pismo. Priazni župnik Vogrín v sv. Barbari v Halozah nam je poslal namreč sledeče pismo, ki ga na njegovo željo objavimo in ki se glasi: „Ker ste me že lani spreveli med svoje dopisnike, evo Vam pošljem dopis po Vašem receptu, kakoršni je Vaš dopis od Sv. Barbare. Res je, da ima župni dvorec, kjer rezidira haloški knez — župnik od Sv. Barbare — 40 oken, dnojnja vrata, dva dimnika, dva strelovoda; res je, da ima doslej 12 glav živine in je lani pridelal 60 vozov krme, ter par polovnjakovina na krasnem Humu, po katerem se Vam lahko sline cedijo. (Ponižna prošnja stavca: Pošljite nam par litrov te kapljice, izpili jo bodo na vaše zdravje, g. župnik!) Vinski mošt je tehtal 21 sladkorja. Res je, da je haloški knez veleposestnik, ker župnijsko posestvo meri 55 oralov. Res je, da napadi „Štajerca“ barbarsku župniku toliko škodujejo in se jih tako boji, kakor njegovi konjički psičkov lajajočih, ako se kam s kočjo pelja. Ako še hočete več dopisov te vrste imeti, javite mi spet v listnici Vašega lista. Le me napadajte, rad bi Vas enkrat spoznal pri sodniji! Sicer pa Vam oziroma Vaši stranki bode barbarski župnik delal še močne preglavice, ker še je le 32 let star in silno korajzen mož!!! Z Vašo stranko bodo pomedli v Halozah, to vam garantiram! Janez Vogrín, župnik in veleposestnik! — Gosp. župnik, hvala za to pismo! Ali Vi se

motite, — mi niti namena nimamo, da bi vse škodovali. Kako tudi, saj imate veleposestniški kdo so Vam ga Barberčani tekom let podelili?... Veseli nas le, da imate korajžo. Čudno to je, ker imate takoj imenito vino, — pri 21. vinski ima človek že korajžo. Ali pomedli pa ne boste; — kdo bi tudi pometal, ko se lahko v kotker vozi... Čakamo da nas povabite na kozarjanina. In potem — živo!

Učitelj Klemenčič na Ptuzki gori misli, in za sme vsako neumnost napraviti, brez da bi gan kdo za njegova ne prekratka ušesa prijet. Zain se je zatekel zdaj k prvaškemu dr. Rosini, tjači bi mu ta iz blata pomagal. Rosina seveda pomisli, tisti človek, ki bi rekel „ne“, kadar potreblja, kdo njegov dragocen „svet“. Zato nam je posenjen na naše članke o antialkoholiku Klemenčiču dolgi, neumni, smešni in dolgočasni „popravki“ po § 19. Smejali smo se, ko smo prečitali v juridično češkarjo in jo pogrezali v podglobljški koš našega uredništva. Tam počiva z Po „popravki“ Klemenčiča in Rosine. Pričakujemo, da nas bude mariborski dohtar in pravni učenec ste tožil. Saj je vendar tako presneto pameten! Ne vsak način pa s tem Klemenčič še ni opraklil. Kaj pa, vi trezni učitelj, vi dika svojega stavrs v in slovenskega naroda, vi sovražnik pijače, — ostaj kaj pa je bilo zadnjic, ko so šolski otroci plala sali, ko ste vi v krčmi zajutrkovali? Kaj pa Anil z vašo tožbo? Saj ste menda toženi zaradi žlaženja časti... Lep pametni bodite, kadite svoje cigarete in molčite, kajti masla imate toliko in razglavi, da bi tudi zimsko sonce nanj vplival. I Na svodenje pri sodniji!

Sladka gora in „teaterparagraf“. Od zese nesljive strani se nam piše: Znano Ti je, država „Štajerc“, da je bil pri nas dne 9. in 16. sv. Vlčana klerikalni „teater“ v nečast sv. Neži, niskat Ti pa znane sumljive okoliščine pri tej igri. Oliči zanesljivih virov namreč vemo, da se je prosilca in nimeni milemu dostikrat čez farisko metova pijnemu župniku od strani c. k. glavarstva na j. Osliju prepovedalo igro za dan 9. svečana, kerora predložil tiskano igro in igralno dovoljenje citi namestnje; začučalo e mu je, ako nasprotnih postopa, kazeno do 100 kron. Igralo se je točno brez dovoljenja naravnost proti pisev stava dne 9. in tudi 16. svečana, medtem ka se že napovedana predstava iz nam neznam pa vzrokov na 23. svečana ni vršila. Grešilo se vintoraj dve nedelji Bogu v nečast proti Širjenje pomenu 4. Božje zapovedi na župnikova z povelje!! Mi ojstro zahtevamo, da okr. g. M. varstvo postopa postavno in ne župniku to voljo privatno. Naša uboga kasa ima prazna stora za 200 kron, — toraj gospod župnik „hotmitn Geld“... Radovedni smo, kako stoji vnikstvar pri sv. Petru, tam ko je uprizoril teatralni direktor župnik Golmšek dne 16/2. 23/2 in 1/3 predstave „Egipotskega Jožefa“; mogeče je, župnik je stvar tam tudi enaka; predren je ta ptičnje dovolj! Treba bo toraj tudi to poizvedeti!

„Štiftletni“ stoperškega fajmoštra. Je polefin čudno, da moramo kar celi „romant“ o tca, „štiftetnah“ našega prijatelja, župnika Kečeka L. Stoperc, napisati. Čudno, čudno in tudi vi, državni bralci, boste majali z glavami... Poslušajte, Trezika, nekdanja farovška kuharica, ima v Roču Slatini svojo lastno vilu. Pri nje stanuje tudi ljudi, neki pošteni starejši gospod s svojo hčerkko. Imen gospod ostane vsak dan zarano v jutru, da savaž v službo. Nekega jutra, ko stopi iz svoje sobe, opazi pred Trezini vratami par moških „štiftice“ nov“. Gleda in gleda, — hudirja, pa vendar a... Trezika koga v svoji deviški sobi prenočila, ka Medtem pa že stopi Trezika sama iz sobe z Gospod vpraša radoveden, degav so „štiftletski“ Trezika pa se ponosno odreže in pripovedu smrta da je bila včeraj v Stopercih in imela svoje lesiti, šolničke; zdelo se ji je pa teh šolničkov škofarad ko je imela domu iti in zato so ji prijal grad župnik Keček v pravi krščanski ljubezni, tek bližnjega posodili par svojih lastnih „štiftic“ nov... Hmhm! Stari gospod je zakašjal v oddelku: Presneto dobiti gospod so to; drugovke a bodo še svoje hlače posodili... O ti „štiftletske“! Sicer si pa Treziki na potu v Stopercih posebno dobro godilo. Ko je prišla blizu vila za vplili so že pastirji: „Lisica gre zopet vila, bila farovž po kokoši, se bo zopet mastila z njeni slo in pile bode, pile, — juhuju...“ Se mnogo 190 bilo slišati iz pastirskih ust. Ali vse to obdržalo je

am za-se. Le to bi radi vedeli, je-li so dobili stovo, perški gospod Keček svoje „štiftetne“ nazaj ali ne?

Iz Šmarja pri Jelšah se nam poroča: Tuhajški dekan se še vedno ne drži štolinskega reda; ali prišel je pri temu na bodeči trn. Pred čimi kratkem vršila se je poroka nekega naprednjaka; rec dekan si je pustil od starešino plačati fl 350, ženin pa je po poroki dokazal dekanu, da mu gre za „težko delo“ pri poroki le fl 190, nakar ga dekan ženini s težkim srcem fl 160 povrne. At Ženin pa je bil „nobel“ in je dal dekanu 60 da krajcarjev „trinkelta“, da kupi mežnarju metlico na pometanje cerkve. — Vprašam Vas, gospod dekan, zakaj imate kaplane, da na nadzorujejo načinjenje cerkve? Vaš mežnar menda želi letos iču v cerkvi repro sejati, zato pa pusti smeti, prah k in pajčevino na miru. Organizirajte Vaše sotrudnike vojaško, — danes naj bo g. „Iks“ in jutri naj gospod „Aks“, koprrol des Tags! —

Po Slovenskih Goricah ste lansko jesean dve dni, uni berčili in več dni v bolfanskem farofu bili, jak ter ste Ilešičeva Auika Tankoslava in Lucija Naši preklinjale poštene farmane, kakor lucifer an! pekli in niste prej mirovale, dokler jih niso unu na vgli in nagnali, ker so še hotele po sili — am ostati, da glib so je že večkrat vun gonili. ple-Ivala Begu, da ste pote odnesle v Maribor, tam je Auika kot izkušena babica dober „kčefer“ žalala. Farovške so fajmoštrove sovražnike ruje am strašno šinfale, one pa so jih po vseh fana na raznašale, blatile in pravile, da je škof re-alo: „Ilešič je prvi mučenik za Kristusom“. — Tudi neki Bišanec je razširjal o škofu novico, da se ima v celi Škofiji samo dva tako — paraghetna — župnika, kakor je bil Ilešič. Tercijska Urbanova Lizika pravi, da si da glavo niso dskati, če je Ilešič kriv — „nedolžen je, kakor el: „Ilešič je prvi mučenik za Kristusom“.

Ludi neki Bišanec je razširjal o škofu novico, za- da se ima v celi Škofiji samo dva tako — paraghetna — župnika, kakor je bil Ilešič. Tercijska Urbanova Lizika pravi, da si da glavo niso dskati, če je Ilešič kriv — „nedolžen je, kakor

Iz angelji v nebesih! Usmili se nam nekdaj po-lcu, črna in od škofa samega javno pohvaljena hero etkova Micika, da je tako globoko padla. Ža- vstna je, odkar je njen „gnüs“ Ilešič zaprt, in or ne mora ne samo v „petek“, ampak vsak dan z. k. ostiti in vodo piti. Ne bo več tak labok — otvorni vetrili kronic zaslužila. Kdo bo hodil zdaj na- or jesto nje vsaki dan s „cekarom“ v vrh? Še po-ol se nam usmili vbogi Mihečov Jožek, ki je kolesiča pogostoma na južino ali kolino vabil, anihdaj pa še mu mora lani prodani polovnjak sta- e jega vina šenkati, sam pa špara in jabolčnik emuje. Njegova žena se je na ves glas okoli hiše v okala za vino in zaprtega „gnusa“ Ilešiča, ki je gla- jeni Miciki iz goreče ljubzeni do nje — čedno na spno urico podaril. Saj sta mu Ilešič in Pet- pro-ovca zlo hvaležna za zlato vinsko kapljico, her ramota za farane Bolfenčane, da se jih celo ta ubovniki bojijo! Za vašo faro že imenovanji ter upnik je to mesto odklonil in rekel: „Rajši 13-m se en čas kaplan, kakor pa pri Sv. Bol- , da-nki župnik“. Bišanci naj zdaj modrijana Lubeča īček nenujejo častnim občanom in ga odlikujejo z atim „Verdinstrukcijom“ zaradi obilnih zaslug pač bolfensko faro, njegove pomagače Živkovega tehranca, Niščaka, Švarca, Kumra, Murke, Vrb- ka iz ovo Líziko in Tijazka (Matjaša) in več drugih, tudi so glib taki „kmečki zvezrsji“, kakor Lubec, ajte a z „ledernato metaljo“ in njim še kupijo par Rogovih podplatov, ktere so raztrgali, ko so po- tudi ene ljudi po krivici preganjali, jih hodili k . Ta iznim ptijskim gospodom ali drugim tožit in gre navadno v več metri dolgimi nosovi domov sobe, nisl. Zdaj prirejajo v Bolfenku celo teatre in iflet-selice! Sramotno! Glejte, da izgubi vaša fara r ni hena „gnezdo nečistoti“ in dobite zopet poštenje ſila? Izsj, katerega so vam posamezniki vzeli ... sobe.

Iz zg. radgonskega okraja se nam poroča: tni“ rvaški gospodki zg. radgonskega okraja imajo duje, kdo smradljivo sapo, da misljijo z njo vse one lepe dušuti, ki so bili preje v okrajnem zastopu. toda, „Narodnem listu“ in tetki „Domovini“ smo jaznali grdo obrekovanje g. župana Kollerja. Pi- di do rije teh ljudi, ki ne črnijo niti besedice o tifet-vaških tatovih, se sicer nikogar ne primejo. Al in i „odgovor, vi pravki, vam bodi: učite se okrat uprve abc, predno hočete kontrolirati poštene etni“ predne kmete. Napredni g. Koller je sprejel ce ni kron denarja za navažanje občinske ceste, vasi, pa za druge občinske potrebe. V tem času naš, je bila ravno setev in zato se ni pustilo se-njime in šlo ceste načinjati. Ker pa se cesta v go je eni 1907 ni mogla nasuti in vsled tega to ržimo dporo izdati, postavil se bode ta denar v ra-

čun lets, kadar bode cesta navedena. To mora vsak otrok razumeti. Ali kričači novega okrajnega zastopa vprijejo zdaj. Preje se ni nikdar ničesar slišalo, ako ravno je tudi neki župan nekaj neprijetnega storil; prejšno načelstvo ni nikdar v časnikih z najmanjšo besedico župana ali glavarja obrekovalo. Ako si sedanji načelnik z boljšimi sredstvi ne bude mogel pomagati, bo to slabo zanj ...

V Šmartnu pri Celju je zaspala klerikalna zadruga „rafeizerovka“. Vodja in ustavnovnik ji je bil seveda kaplan Kovačič. Kjer ima črno- suke svoje roke zraven, tam ni dosti pride pričakovati ...

V Slov. Gradcu je zaprl gostilničar v zadržnem „narodnem domu“ Vrečko gostilniške prostore. Hm, hm, — smrdi, pravki, smrdi ...

Kmetijska podružnica v Mariboru je obdržala preteklo nedeljo svoj občni zbor. Podružnica je imela ob koncu leta 248 članov. Bila je zelo delavna; obdržavala je predavanja, shode, tečaje, oddala 63.000 trsnih cepljencev in sadnih dreves, izposojala brizgalnice proti peronosperi in sadni mlin. Uresničila bode gezdno drevesno šolo, za katero je grof Meran posodil 1.000 m² zemljišča. Glede živinorejce je izdala 3 subvenijskih bikov in 2 marjasci itd. — Dobodkov je imela podružnica 14.890 K, izdatkov pa 10.230 K. Za predsednika je bil g. E. Pfeffer izvoljen. Učitelj Echart je džal potem zanimivo predavanje o gnoju. Vršili so se še razni razgovori in se je potem shod te pridne podružnice zaključil.

Falotstvo. Na dvorišču dekliške šole v Celju je posekal neki falot mladi hrast, ki so ga vzdali in spomin 100 letnice smrti velikega pesnika Schillerja. Storilca še nimajo, ali gotovo si je privoščil to „šalo“ kakšni po pravikih nahukšani falot. Kdor naznani storilca dobi 100 K nagrade!

V konkurs je prišel trgovec Ignac Lorber v Celju.

Človeške kosti v — kaplaniji. Na Dolu poleg Hrastnika so podirali kaplanijo, ker misljijo tam novo cerkev graditi. V veži so našli 1 decimeter pod desko — človeško okostje in sicer, kakor se splošno trdi, žensko! Upamo, da bode preiskava dognala, kaj je na tej čudni stvari. Kajti ljudstvo si dela svoje misli ...

Kdo je izgubil? Pri veselicu v gostilni g. Leskoschegg v Brezovcih p. Sv. Barbara v Halozah, pozabilo se je na zadnji plesni veselicni nekaj stvari (manšete, ovratnike). Kdor jih je izgubil, naj pride ponje ali pa pošlje svoj naslov g. Ignacu Leskoschegg.

Cestar zmrznil. 70 letni cestar Lederhaas iz Ebiswalda je zmrznil.

Cerkveni rop. V cerkvi sv. Petra v Radgoni je vломil neznanati tat in izpraznil nabiralnice.

Nabiralnico denarja društva „Südmark“ je nekdo ukradel in vломil v neki mariborski gostilni.

Poneveril je okroglo 150 K voznik delavske pekarne v Mariboru Karl Mauko. Ptička so zaprili.

Mariborsko porotno sodišče je obravnavalo 9. t. m. uboj v Sp. Pulskavi. Tožena sta bila 20 letni Simon Blažič in 21 letni Franc Sovšak. Prvi je ubil posestnikovega sina Franca Žager in bode zato 18 mesecev v ječi sedel. To so tisti neumni fantalinski tepeži! — Istotako zaradi uboja je bil obsojen 26 letni Štefan Celofiga iz Zg. Gorice na 3 leta ječe, Jože Šramol pa na 9 mesecev ječe. —

Hitra smrt. V Celju je zadelo mladega delavca Franc Kling na cesti srčna kap. Padel je in bil takoj mrtev.

Umor. 70 letni žnidar Martin Jerman v Retju pri Trbovljah je zakljal svojo staro ženo, s katero je že 14 mesecev ločen bil. Žena je drugi dan umrla. Morilec je dejal, ko ga je orožnik aretiral: „Dobro sem jo sunil, ako zdaj ne bo hin, bom drugič bolje naredil“...

Podkupiti je hotel mesarski pomočnik Jančič na Teharih nekega uradnika. Zato je bil obsojen na mesec dni zapora.

Zblaznel je v Mariboru konduktér Ivan Kokovnik, ki je bil že preje v norišnici.

Iz Koroškega.

Škandal v sv. Jakobu (rožna dolina) „Po-pravki“ fajmoštra Ražuna, sedanjega župana in prejšnjega, seveda skozinsko poštenega župana

Kobentarja niso mogli pomiriti javnosti. Naše trditve so bile: 1. da je več tisoč občinskega kriča v pravljicu prisluženega denarja, izginilo; — 2. da je prejšnji župan Kobentar, ki je bil prijatelj župnika Ražuna in vodja prvaške politike, kriča v tega ne posete-nega poslovanja in — 3. da je posojilnica prvakov na brezvestni način de-nar svojih članov izdal, da pomaga svojemu Kobentarju. — To so bile in so še danes naše trditve. Te trditve niso mogli pravki ovreči, čeprav so pošljali svoje lažljive „po-pravke...“ Župnik Ražun kot načelnik posojilnice je zavijal na prav jezuitski način resnico. Ali slediča dejstva ne more ta resnicoljub v črni kuti ovreči: V zemljiški knjigi in Rožu se vidi, da je dovolila prvaška posojilnica v sv. Jakobu bivšemu županu Kobentarju 20.000 kron kredita in se je na to avto intabulirala, to pa v času, ko se je že vršila uradna preiskava občinske blagajne. Takrat je bilo na Kobentarjevem posestvu že 13.400 kron vknjiženih. Torej vprašajmo se v prvi vrsti: zakaj je rabil Kobentar ravno v času uradne preiskave občinske blagajne tistih 20 tisoč kron, ki mu jih je posojilnica kreditirala? Na to vprašanje treba odgovor! Prvaški lažniki pisarjo pa po svojih listih, da je Kobentarjevo posestvo vredno 70.000 kron. To je seveda neumnost in laž. Posestvo nese čistega dohodka 550 kron. Torej znaša pupilarno varna vrednost 14.000 kron. Poslopja so okroglo 12.000 kron vredna. Vse skupaj ima torej Kobentarjevo posestvo vrednosti za 26.000 kron. Pametna hranilnica sme kreditirati le za 2 tretini vrednosti, torej v tem slučaju le 17.000 kron. Pri Kobentarju je pa napravil fajmošter in posojilnici Ražun izjemo in je dal iz posojilnične blagajne skupno 33 tisoč kron. Pomislimo tedaj: 26.000 kron je Kobentarjevo posestvo vredno, — 33.000 kron pa je vknjiženih. Toraj mora posojilnica že takoj pričakovati, da izgubi 7.000 kron. Ali naprej! Pri okrajni so-dniji v Rožu se je tudi intabuliranje kavcije 1000 K za postranske dolžnosti in 6% obresti od 20.000 kron zahtevalo; ali okrajna so-dnija je to odklonila. Teh 1000 K in 6% obresti od 20.000 kron je torej popolnom brez vase varščine. To so za takoj majhno posojilnico že svote, ki odločujejo! Fajmošter Ražun naj se torej ne baha, da ima 30.000 kron rezervnega sklada. Ta rezervni sklad ni njegova lastnina, temveč lastnina vseh članov in mi menimo, da ti člani ne bodejo zadovoljni, da se njih krvave denarje porabi za enega človeka, ki je imel predolge prste in je zapravljal občinske denarie ... Ako bi posojilnica ničesar ne bala, zakaj pa si je zagotovila ru-bežno pravico na neko Kobentarjevo kočo v borovljskem okraju? ... Z eno besedo: Mi v zdržujemo vse svoje trditve in smo pripravljeni, jih pred sodnijo dokazati! Res je da je občinski denar izginil in ravno tako res je, da je posojilnica denar svojih članov lahko-miseln izdajala! In to je škandal!

Grafenauerjev križec, ki ga je dobil za svoje nam neznane „zasluge“, ne da „Š Mir“ miru. Zato nam očita, da žalimo cesarja, ako pravimo, da Grafenauer ne zasluži križca. To je seveda vohnstvo! Sicer pa je Grafenauer sam razne može obrekoval, ko so dobili odlikovanje. In ko bi cesar vedel, da je Grafenauerjeva stranka p. a. n. s. l. v. s. t. i. c. n. a., to se pravi, da je izdalska, vzel bi drugo — odlikovanje.

Zopet klerikalec obsojen. Urednik klerikalnega lista „Kärnter Tagblatt“ je bil obsojen na 100 K globe, ker je obrekoval nekega delavca in ni hotel sprejeti njegovega popravka. Taki so črnuhi.

„Bratovščino“ sta pila, — kdo? No, „rešitelj“ Koroške, klerikalni poslanec Walcher in socialni demokrat dr. Diamant. Prvi je klerikalec do kosti, zadnji pa slučajno žid. Ali kaj to, pri vnu se neha vse ...

„Š-Mir“ sleparji. V Ljubljani se nahaja neko društvo za zgradbo cerkev, ki se peča tudi z zavarovanjem. To društvo je zavarovalo neko pastirske kočo v metnški dolini. Leta je pogorela. Nakrat pride v „Š-Miru“ zahvala, brez da bi dotični posestnik o temu kaj vedel. Na ta način se hoče kaline loviti ...

Smrt pri plesu. V Weissensteinu postal je pri plesu neki dekli restavraterja iz Bistrica na Dravi slabu; kmalu na to je nesrečnica umrla.

Dinamitna patrona se je razstrelila v Svincu na Koroškem delovodji Francu Popič. K sreči ni bil nikdo poškodovan. Popič je bil tako neden, da je patrono v peč položil.

Zastrupil se je v Sp. Dravogradu vrtnar Albert Sejak. Baje se mu je zmešalo.

Po svetu.

Iz črnega tabora. V bližini nekega kloštra pri Petersburgu na Ruskem se je p. k. naselil neki samotar. V njegovi bližini je pričelo „samotariti“ tudi več mladih kmetov. Nakrat se je izvedelo, da je „pobožni samotar“ 4 žene umoril. Zaprli so morilca in ga obsodili vsled verskega omadeževanja in 4 kratnega umora le na 15 let ječe. Ko bi pa na Ruskem kdo zavpil, da je car-batjuška tepec, šel bi na vislice...

Nesreče in zločini. V Lipto S. Miklos na Ogrskem zasul je snežni plaz več delavcev. 6 delavcev je mrtvih, 2 sta težko ranjena. — Vlak je skočil pri Karandu tira in padel čez breg. 15 oseb je bilo ubitih, 41 pa težko ranjenih. — V Biali je prišel tkaček Klenki iz Amerike nazaj in prinesel 3000 K denarja. Njegova žena pa je imela ljubčinko in je moža opijanila ter ga potem s tem umorila, da mu je veliko šivanko v sence sunila. — Na celi »Hanover« (Prusko) je ubilo enega štajerja, na celi »Eintracht« pa 1 ruderja; istotako je našel en ruder smrt na celi »Roland«.

Loterijske številke.

Gradec, dne 7. marca : 5, 65, 54, 14, 26.
Trst, dne 29. februarja : 41, 59, 72, 65, 29.

Ena res splošno priljubljena lekarna je firma P. Jurišić v Pakracu. Operzarijo na njene inzerte in jo najtopleje priporočajo.

Tvrda kralj Koplan tovarna za suko, lindine in modno robo iz prisne ovjele volne v Humpolci prične ravnokar razpošilati nove vzorce obširnega sklaleta letne robe za gospode in gospa. Priporočamo, da se pri potrebi na to staro Humpolčko firmo obrne ker je znana za solidna, o čemur se lahko vsakdo sam prepriča.

Promet razpošiljalne trgovine zahteva aparat, o katerega velikosti nima nadavni človek niti pojma. Pomislijte je na tisoč in zoper tisoče komadov blaga, ki morajo biti maloženi, da se kupcem pravčasno ugodijo. Marsikato blago ima zoper razne vrste po velikosti, harvi in muštru. Vsak posamezni komad vsake vrste blaga mora biti posebej numeriran, registriran, pri prodaji fakturiran in izbrisan iz skladničnega o registru. Numeriranje gre v milijone in tako se, lahko predstavljamo, koliko oseb in koliko delavske moći je v tej zalogi potrebno. Razpošiljalna hiša Hanns Konrad vslužuje zdaj 200 oseb; njih delu najdemo lepe članke v letnikih 1907 in 1908. Hanns Konradovega koledarja katerega dobijo vsi kupci te firme zastonji in pošnime prostoto.

Močan konjski hlapec

se takoj sprejme. Kje pove upraviteljstvo „Štajerca.“ 199

POZOR!

Kdor želi posestvo kupiti v Sevnškem okraju, ima ravno lepo priliko. Posestva so vsake vrste, mala in velika, od 500 do 40.000 gold.; hiše vsake vrste v trgu Sevnici in v okraju primerne za obrtnike, gostilne in penzioniste. Posestva z milinom pa tudi milin sam i. t. d. Kdo e namenjen kaj kupiti, naj se obrne na **Anton Andolšek** v Sevnici (Lichtenwald) 176

Ura z verižico samo 5 krov 50 vinarjev.

Šlezjska eksportna hiša je nakupila veliko ur in jih razpošilja; eno prekrasno počlaneno 36 ur natančno idočo anker uro z lepo verižico **samo 5 K 50 vin.** ob nem se pismeno tri leta jamči. Po poštem povzetju razpošilja prusko-slezjska eksportna hiša **D. Kessler, Krakov** N. 21/641. O pompa: Za neugajajoče denar vrne. 195

Mladi trgovski pomočnik

in

trgovski učenec

se takoj sprejmeta v trgovini z mešanim blagom pri **Stjepan Celec v Pregradi.** 196

Posestvo

19 oralov dobre zemlje, 1 uro hoda od Maribora, v lepem kraju, posebno primerno za poletno bivališče; mlekarija in najstnejše sadje. — V Hetzel novi gostilni, koroška ulica št. 22. 181

Učenec

za usnjarski obrt in trgovino se sprejme pri Franz Hödl v Abstall-u Štajersko; tudi se takoj sprejme konjski hlapec za ugodno porabom pri dobrem plačilu. 178

Učenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika in dobro izšolan se sprejme pri Jos. Šrimz-u, trgovina z specerjskim blagom v Celju. 196

Deklica

15 do 16 let starca se sprejme za splošno delo; plača od kraja 6 krov na mesec pozneje več pri Georg Cobale, mizarski mojster v Sl. Bistrici.

Usnjarski učenec

se sprejme takoj pri Josef Goruppi, usnjarski obrtnik v Ptaju, Bürgergasse št. 11.

Malo posestvo

bližu Ptaju; zidana z opeko krita hiša, 2 oralna zemlje med to nekaj gozdov lep sadonosnik brajde i. t. d., proda Gaspar Mihelak v Mestnem Vrhu št. 100. prostoročno. 191

Novak Adam

krajev v Ptaju, Postgasse 17. Velika zaloga mnogovrstne moške gotove oblike po najnižji ceni. Specjalno izdelovanje lepe štajerske oblike. Stara zemlja se po dobrini ceni v račun vzamejo. Oblike po meri se po najnovnejši modi solidno, uren in po ceni napravijo. 192

Cirkularist

se takoj sprejme na parni žagi v Koprušnici pri Kočevju z dobro plačo. 177

Zidana hiša

ima 2 sobi, kuhičino, klet, lepe hlevle, skedenj, parno kolarico zraven z brajde, nekaj sadnega dreva i. t. d. se pod prav ugodnimi pogoji proda. Natancenja pojasnila da lastnik Franz Kralc v Skokah št. 1 p. Hoče. 180

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkami na pismah), in dopisnice s sliko izdeluje po vsaki poslanai fotografiji po ceni Otta Neumann, Praha, Karolinental stev. 130. Ceniki se poslajo na zahteve brezplačno in franko. 183

Lepo posestvo

bližu Ptaju, sposobno za vsakovrstno pridelke, se proda za nizko ceno. Naslov pove upraviteljstvo „Štajerca“. 182

Kovački učenec

na 3 ali 4 letno učenje, kakor tudi en

kovački pomočnik

pri primerem plačilu se sprejmeta pri Janezu Potisk, podkovni in vozarski kovač Sp. Jablanje pri Pragerskem.

Trije travniki

se dajo v najem. Več se izve pri Josefu Goruppi, v Ptaju, Bürgergasse 11. 194

Posestvo na prodaj

Nova hiša s trein stanovanjem, hlevoma za krave in svine, lepim vrtom, sadonosnik brajde in en oral prvega razreda zemlje. Več pove Joh. Cafuta, posestnik v Spod. Hajdini št. 77. 185

Vrli pomočnik

kakor tudi priden in močan

učenec

se takoj sprejmeta pri Franz Egger, kolarski mojster v Mariboru, Koroška ulica št. 31.

Kovaškega pomočnika

sprejme takoj Anton Ferencák, kovač v Brežicah ob Savi. 168

Krasno malo posestvo

bližu Maribora z prav lepim stanovanjem se pod roko takoj proda. Natancenja pojasnila da g. Mat. Pukl, gostilničar in župan v Roscheinu pri Mariboru. 126

Cirkularist

se takoj sprejme na parni žagi v Koprušnici pri Kočevju z dobro plačo. 177

Zidana hiša

ima 2 sobi, kuhičino, klet, lepe hlevle, skedenj, parno kolarico zraven z brajde, nekaj sadnega dreva i. t. d. se pod prav ugodnimi pogoji proda. Natancenja pojasnila da lastnik Franz Kralc v Skokah št. 1 p. Hoče. 180

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkami na pismah), in dopisnice s sliko izdeluje po vsaki poslanai fotografiji po ceni Otta Neumann, Praha, Karolinental stev. 130. Ceniki se poslajo na zahteve brezplačno in franko. 183

Lepo posestvo

bližu Ptaju, sposobno za vsakovrstno pridelke, se proda za nizko ceno. Naslov pove upraviteljstvo „Štajerca“. 182

Kovački učenec

na 3 ali 4 letno učenje, kakor tudi en

kovački pomočnik

pri primerem plačilu se sprejmeta pri Janezu Potisk, podkovni in vozarski kovač Sp. Jablanje pri Pragerskem.

Posestvo na prodaj

Nova hiša bližu Maribora s 5 oralom zemlje in sicer lep sadonosnik, nekaj njiv in travnikov in drugo gozda. — Redi se lahko 3 do 4 govedi. Natancenja pojasnila da gosp. Joh. Kukovič Sv. Miklavž p. Hoče. 184

Častna izjava!

Jaz podpisani Alojz Borovnik, posestnik, po domače Šubler v Kosjaku, obžalujem, sem žalil g. Leopolda Prevolnik, krčmarja in mesarja v Mislinju dne 10. prosinca 1908 na če in to z izrazi »Imam že arcnij za Nacelna, kjer je iz Kosjaka enega gnilega volja peljal, kjer ni in treh nog, ino več cerknjene živine proda kakor zaklane«; nadalje »lucifer« in »gnilo in cerknjeno živo« in prodaja.

Izjavljam, da so bila ta očitanja popolnoma neresnična in neosnovana ter prosim ga Prevolnika za odpuščanje.

Slovenjgradec, 7. marca 1908.

N. Gradišnik m. p.

Aleks. Borovnik m. p.

Dr. Gotscher m. p.

prič.

Dr. Gotscher m. p.

Dr. Gotscher m. p.